

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 16/2016
26.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Р., због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р., адвоката М.С., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу Кв бр.1057/15 од 19.11.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж2 бр.392/15 од 24.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р., поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу Кв бр.1057/15 од 19.11.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж2 бр.392/15 од 24.11.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв бр.1057/15 од 19.11.2015. године у ставу првом продужен је притвор према окривљеном М.Р. одређен решењем Основног суда у Крагујевцу Кпп 91/15 од 22.09.2015. године, због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ по ком решењу се окривљени налази у притвору Окружног затвора у Крагујевцу од 21.09.2015. године из разлога прописаних одредбом члана 211. став 1. тачка 3. ЗКП и одређено да се окривљени има и даље држати у притвору док је ставом 2 истог решења одређено да притвор по овом решењу може трајати највише 30 дана од дана доношења решења и то најдуже до 19.12.2015.године.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Кж2 бр.392/15 од 24.11.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Р., изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу Кв бр.1057/15 од 19.11.2015. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Р., адвокат М.С., због повреде члана 210, 211. став 1. тачка 3. и члана 189. став 1. и 3. ЗКП на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће утврдити да је повређен закон на штету окривљеног преиначи побијана решења, и да донесе одлуку о трошковима тако што ће се

обавезати да из буџетских средстава суда исплати браниоцу по службеној дужности окривљеног адвокату М.С. 60.000,00 динара за састав захтева у складу са АТ у року од 30 дана од достављања одлуке.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведене су повреде закона и то члана 210, 211. став 1. тачка 3. и члана 189. став 1. и 3. ЗКП, које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведене повреде међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**

